

DE ERFGENAAM, DOOR J. SLAUERHOFF.

ALLAAH, de ziellooze aarde zendt Gij na een tijd van droogte en verdorsting toch eindelijk lavenis; uw regen. Maar, o Allaah, wanneer zult gij mij rijkdom zenden, mij, die van armoede en ontbering ben verschrompeld. O Allaah, als Gij u eindelijk ontfermt, zendt mij dan ook een uwer liefelijkste dochteren om de genade, die Gij geeft, met mij te deelen. Samen zullen wij Uw naam loven, iederen morgen voor den maaltijd, iederen avond voor de omhelzing, Allaah: hoe kan ik mij anders uw verknochte dienaar toonen?

Ging ik nu ter pelgrimstocht ik verliet slechts een ellendig bestaan — Waar was de verdienste? Zendt mij rijkdom. En gij zult zien dat ik mij toch opmaak en de lendenen omgord. Zendt mij uw engel. Ik zal mij losmaken uit haar heerlijke omhelzing, haar koele armen, om de felle hitte van de verre woestijnen, zoo schaars door U van oasen voorzien, het hoofd en de voetzolen te bieden. En zoo U onweerlegbaar bewijzen dat ik alle wereldsche weelden verzaak om het kussen van Uw heiligen Steen.”

II

Dit kunstig geformuleerd en vurig gebed had Hassein van een voornaam schriftgeleerde gekocht. Een week loon gleed in de wijde zakken van den priester.

Maar voor hem betekende het 't zelfde als voor den Westerschen arbeidsslaaf een lot uit de loterij; een sprankje hoop op een beter leven, op bevrijding uit levenslangen dwangarbeid.

Hassein bad meest in den avond als de zon eindelijk ophield hem te folteren. Den ganschen dag zengde hij door de raamgaten van het vierkante houten havenkantoortje op den kalen havendam. De planken stonden krom van de hitte, de huid van den ongelukkigen klerk was door en door gelooid. Op 't heetst van den dag vielen de spinnen en muskieten bezwijmd van den zolder in zijn inkt, op zijn koffie, soms ook midden in de meditatieën, waarin hij vaak gedompeld was, want Bassora was een haven waar slechts zelden de rumoerige schepen der Franken de reine rimpelloosheid van het stilstaand water kwamen verstoren. Zijn gramschap had hem nog een ander gebed ingegeven en het geld van de mufti uitgespaard. Dit slaakte hij als de hitte hem te machtig werd.

„Kwel niet met uw stralen, o Allah, uw vurige aanbidders, opgesloten